PROSINEC 2018 **ročník 1, číslo 12**

Strach z budoucnosti

Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já dávám vám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí! (J 14,27)

Pohled do budoucnosti vždy vzbuzuje určité obavy a nejistotu. A je jedno, zda jde o budoucnost celého života, nebo očekávání od nové práce či nové školy. Jak se nám bude dařit? Co nás čeká? Zvládneme vše, co do našeho života přijde?

V závěru své pozemské služby chtěl Ježíš učedníky připravit na dny po jeho odchodu do nebe. Čestně jim řekl, že to nebude vždy lehké. Zažijí problémy, obtíže, pocit osamělosti. A to vše až do dne, kdy se pro ně i pro nás vrátí (J 14,3). Je úžasné, že celá 14. kapitola Janova evangelia, která tuto Ježíšovu promluvu zaznamenává, je „orámována“ stejnou větou. Na začátku i na konci zaznívá: „Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí!“ (v. 1 a 27) Proč se nemusíme budoucnosti bát? Ježíš několikrát zdůrazní, že jeho následovníci nebudou na nic sami, ale budou mít při sobě vždy „utěšitele“, který je tím vším provede a posílí.

Když o několik desetiletí později apoštol Jan dostane vidění o budoucnosti, která zaznamená v knize Zjevení, dostane se mu stejného ujištění. Výhled do budoucnosti jej znovu naplní obavami. Nicméně Ježíšova první slova v knize Zjevení budou znít podobně, jako kdysi: „Neboj se!“ (Zj 1,17). A pak přijde ujištění, že vším, co nás čeká, nás náš Pán vítězně provede.

I já někdy mívám strach z budoucnosti. Děkuji ti, Pane, za tvé povzbuzení a jistotu, že jsi ve všem s námi.

Oldřich Svoboda

Kalendář

1. 12.	so		Den křesťanského správcovství
1. 12.	so	10:30	**Kázání: Oldřich SVOBODA** (9:00 Studium Bible)
1. 12.	so	17:00	Cestopisný večer na Střední - “Nový Zéland” (Kašparovi)
1. 12.	so	17:30	Otevřený večer chval v Impact HUBu, Cyrislká 7
3. 12.	po	19:00	ZOB - Když rozhoduje srdce, Impact Hub Brno, Cyrilská7 (Mojmír Voráč)
4. 12.	út	19:00	Studentská bohoslužba “O nesmyslu...”, Filip Füsrt, Střední 10
7. 12.	pá	19:00	Adventní koncert kytaristy Rodrigo Rodrigueze, Besední dům, Brno
8. 12.	so		Den vděčnosti za zdraví
8. 12.	so	10:30	**Kázání: Oldřich SVOBODA** (9:00 Studium Bible)
8. 12.	so	16:00	Koncert “Velký příběh o lásce” na Střední 10

8. 12.	so	18:00	Koncert skupiny CESTA a křest CD “Dojdeme dál”, Leitnerova 2, Brno
13. 12.	čt	18:00	Klub Zdraví Střední - “Dva mozky” (Mgr. Marta Höferová)
15. 12.	so		**Kázání: Mikuláš ŠÉTAFFY** (9:00 Studium Bible)
15. 12.	so	18:00	Koncert kapely ONLY HIS “LEŤ”, kino ve Veselí nad Moravou
22. 12.	so	10:30	**Kázání: Oldřich SVOBODA** (9:00 Studium Bible)
29. 12.	so		Sbírka 13. soboty pro Jihoasijsko-Pacifickou divizi
29. 12.	so	10:30	**Kázání: Karel KLODA** (9:00 Studium Bible)
1. 1.	út	10:00	Novoroční vycházka

Narozeniny

týden 1. - 8. 12.	týden 8. - 15. 12.	týden 16. - 22. 12.	týden 23. - 29. 12.
Alena Ch.	Eva M.	Miroslava H.	Boleslav J.
Jan J.			Anna R.

Oznámení

- **Kluby Zdraví** Brno Střední a Brno Olomoucká vás zvou na své pravidelné přednášky a ochutnávky zdravé stravy. Na Olomoucké se konají přednášky v úterý třetí týden v měsíci a na Střední ve čtvrtek druhý týden v měsíci. Témata a přednášející se střídají. 13. 12. se můžete těšit na přednášku na Střední o harmonizaci svých dvou mozků (mozku a střeva). Přednášející Mgr. Marta Höferová. Na Olomoucké proběhne přednáška 18. 12. a bude o no stresu a jeho vlivu na náš mozek. Tématem nás provede Mgr. Ludmila Leinweberová. Začátky jsou vždy v 18 hodin. Aktuální program najdete na http://zdravi.casd.cz nebo http://brnolesna.casd.cz/category/klub-zdravi/.
- V úterý 1. 1. 2019 vyrazíme na **společnou vycházku** sborů Lesná a Střední. Tak jako loni vyrazíme do okolí Brněnské přehrady. Délka trasy max. 12 km (4 hodiny). Trasu můžeme během procházky zkrátit. Sraz bude v 10 hodin v Bystrci na mostě u zastávky tramvaje 1, 3 a 11 Přístaviště. Parkování je možné na blízkém parkovišti.

Vycházka na Macochu

Na Martina 11. 11. 2018 jsme se společně s přáteli ze Střední vydali poznávat krásy okolí propasti Macocha a Punkevní jeskyně. Někteří zvolili podzemní trasu jeskyní a

někdo šel “jen” po povrchu. Všichni jsme se sešli na horním můstku propasti Macocha, odkud jsme se vrátili ke Skalnímu Mlýnu k autům. Příroda a ani počasí nás nezklamali. *Tomáš Knobloch*

Tisíciletí (Zjevení Janovo 20:1-15)

Úsek Zjevení 20:1-15 by se dal pojmenovat různými způsoby. Pokud si volíme název tisíciletí, naše perspektiva se bude soustřeďovat na úsek událostí, které jsou v textu popsány ve vztahu k tomuto rámci. Text hovoří o periodě jednoho tisíce let vzhledem k nebeskému království a jeho pozemské realizaci při druhém příchodu Ježíše Krista.

Koncepce tisíciletí (milénium; ř. χίλια ἔτη [chilia eté]) se nachází pouze v těchto místech z celé Bible (jedenkrát v každém verši Zj 20:2-7). Pokud bychom si vzpomněli na 2 Petr 3:8, je nutné dodat, že se ve Zjevení hovoří o něčem jiném. Nicméně zásadní význam milénia tkví v tom, že na základě jeho pochopení si většina vykladačů utváří perspektivu pro výklad knihy Zjevení. Tato skutečnost textu trochu škodí, protože jej zatěžuje dogmatikou, se kterou je potřeba se vyrovnat následně až po zpracování textu.

Abychom mohli vkročit do příběhu popsanému ve Zj 20:1-15 je nutné si také uvědomit, že už se něco zásadního událo předtím a náš text na tyto události navazuje. V bezprostřední blízkosti jsme mohli vidět vylití "sedmi zlatých nádob oplývajících božím hněvem (ř. ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ [hepta fialas chrysas gemúsas tú thymú tú theú])" (Zj 15:7), vrcholící zničením města Babylon (Zj 16:19). Po vylití poslední nádoby se nám příběh trochu zpomalil, aby nám ukázal podstatu města Babylon a jeho spojenců (Zj 17-18), a tím ospravedlnit jejich destrukci (Zj 17:1; 18:3). Potrestání města a vykonání spravedlnosti má za následek jásavou radost nebeských zástupů (Zj 19:1-8). Posledním předcházejícím popisem je boj Armageddon (Zj 19:11-21), kde dochází k faktickému poražení božích nepřátel (viz zpravodaj 06/2018). V tomto obraze se nám vynořují postavy šelmy a falešného proroka ze Zjevení 13, které jsou spáleny v ohnivém jezeře (Zj 19:20).

Nyní se tedy dostáváme k našemu příběhu. Proběhl boží soud nad jeho nepřáteli, kteří skončili v ohnivém jezeře. Ohnivé jezero však dále hoří a je nutné v něm utopit další nepřátele (např. drak podle Zjevení 12-13). Příběh má čtyři fáze: zajmutí draka (Zj 20:1-3), tisíciletý soud (Zj 20:4-6), zničení draka (Zj 20:7-10), soud a zničení nespravedlivých, smrti a hádu (Zj 20:11-15). Tisíciletí je tedy doba vypořádání spravedlnosti.

Důraz na spravedlnost zde vychází z faktu, že zde probíhá dvojí soud: "soud byl dán (ř. κρίμα ἐδόθη [krima edothé])" (Zj 20:4), "mrtví byli souzeni (ř. ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ [ekrithésan hoi nekroi])" (Zj 20:12). Ten první patrně trvá tisíc let a je odkazem na Da 7. Text není příliš konkrétní a soustřeďuje se primárně na popis těch, kdo se ho budou účastnit. Nicméně tím, že je svázán s tisíciletím lze s určitostí říci, že jeho předmětem jsou záležitosti ve vztahu s drakem, protože je po skončení této doby propuštěn: "a když *bude* dokonáno tisíciletí, bude satan uvolněn z jeho vězení (ř. καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ [kai hotan telesthé ta chilia eté, lythésetai ho satanas ek tés fylakés autú])" (Zj 20:7; viz také 20:3). Jeho osud končí v ohnivém jezeře.

Druhý soud se koná až po zničení draka a týká se nespravedlivých, kteří se v textu označují jako mrtví. Kritérium tohoto soudu je kniha života, ve které jsou vedeny záznamy "podle skutků (ř. κατὰ τὰ ἔργα [kata ta erga])" (Zj 20:12). Paradox je, že se zde rozhoduje pouze o nespravedlivých

(mrtví), jejichž životy jsou zde vyneseny na světlo soudu. Spravedlivé není třeba soudit. Všichni nespravedliví končí v ohnivém jezeře (včetně smrti a hádu).

Výrazně se nám v tomto příběhu objevuje důraz na spravedlivé posouzení událostí a náležité potrestání všech viníků. Výpověď textu směřuje tedy ke spravedlivému Hospodinovu jednání, které je nutné brát vážně a důvěřovat mu. Jednak pro naši naději, ale také i jako varování, že nám zlo neprojde.

Michal Schejbal

Jednou v sobotu ráno

Jednou v sobotu ráno jsem šel okolo dveří a všimnul si, že na plakátu vedle nich byl velký nápis, hlásající, že se na tom místě konají pravidelné bohoslužby. Přistoupil jsem tedy ke dveřím, vzal za kliku a zjistil, že je otevřeno. Překvapilo mě to, protože jsem nikdy neviděl, že by ty dveře někdo odemykal. Povzbuzen tímto úspěchem jsem se vydal do prvního patra, kde bohoslužby probíhají. Přivítalo mě několik lidí s pozváním do sálu, protože už byl čas začátku bohoslužby.

V sále byly připravené židle do vyrovnaných řad. Jednu z nich jsem si vybral, posadil se a poslouchal úvodní slova člověka za pultíkem. Oznámil do mikrofonu společnou píseň, kterou mám velmi rád. Za klavírního doprovodu jednoho z členů jsme přidali své hlasy. Škoda, že nás nebylo více, lépe by se to neslo.

Po krátkém úvodu jsme ve skupinkách studovali Bibli a některá témata, která při jejím čtení vyvstávají. Učitelé byli perfektně připraveni a diskuze docela hezky plynula. Někteří žáci byli evidentně z domu připraveni a jejich příspěvky byly o poznání podnětnější. Inspirovalo mě to k dalšímu studiu daného tématu a věřím, že obdobné pocity měli i ostatní, byť někteří neslyšeli kvůli pozdějšímu příchodu všechny myšlenky.

Po první části následovala přestávka, kdy jsme si mohli přečíst sborové noviny, nebo třeba prohlédnout knihy, pečlivě vyskládané na stolech. Ke každé se nám dostalo zasvěceného výkladu a pokud náhodou nebylo k mání to, co jsme si zrovna přáli, mohli jsme si to nechat objednat.

K zahájení druhé části se nás sešlo podstatně více, i když během úvodních oznámení teprve někteří přicházeli. K jejich smůle neslyšeli o široké škále aktivit, které místní sbor někdy v kooperaci s okolními nabízí. Na své by si jistě přišel každý. Pak přišla na řadu sbírka dobrovolných darů, píseň a modlitba. Vše bylo hezky připravené, a tak jsme se nerušeně dostali až k času kázání. Biblická úvaha byla dobře promyšlená a mnohé zasáhla. Navíc jsme si mohli hlavní text přečíst na plátně a srovnávat s ním své myšlenky. S příjemnými pocity jsme pak po skončení bohoslužby diskutovali s ostatními návštěvníky sboru. Trochu se to protáhlo, nicméně nakonec jsme se každý vydal na cestu domů s tím, že se ještě odpoledne potkáme na procházce, kterou nám připomněli v oznámení.

Dočetli jste až sem a ptáte se, k čemu asi tak může být článek, popisující docela obyčejnou sobotu? Jak jste si jistě všimnuli, vyjmenoval jsem několik zcela samozřejmých věcí a situací, se

kterými se každou sobotu potkáváme. Neuvedl jsem ale žádná jména. Je to možná tak trochu kvíz, který by v nás snad mohl i vzbudit zvědavost nebo zájem o to, jak věci ve sboru fungují. Jak to, že je otevřeno. Kdo to udělal? Kdo nachystal židle? Kolik asi času zabere příprava úvodního textu a písní. A kdo při nich bude doprovázet na klavír?Co se stane se sbírkou a vůbec, kdo ji provede. Obdobně bych mohl pokračovat i v dalších věcech. A až si projdete celý den a budete mít před sebou všechna jména, zkuste se podívat, kde figuruje to vaše. Je tam? A pokud ne, proč tomu tak je? Není nic jednoduššího, než aby ten váš příběh začínal třeba nějak takto:

Jednou v sobotu ráno jsem prošel okolo nápisu, hlásajícím pravidelné bohoslužby, prošel jsem skleněnými dveřmi do patra, kde už na mě čekalo pár lidí, abychom společně připravili sál pro dnešní bohoslužbu...

Jan Justra

Medailonek – Sbor Heleny Vladárové a CD „Až přijde čas“

V rámci mých článků jste se seznámili s kapelou Šeptem, která fungovala pod vedením Helenky Vladárové. Ta ale působí (či působila) jako vedoucí na více frontách. Dnes bych Vám ráda představila nové CD s názvem „Až přijde čas…“, na kterém se podíleli členové sboru CASD z Břeclavi. Tito zpěváci berou svou činnost jednak jako společný koníček, jednak jako hravý způsob, kterým mohou předávat radost a poselství, kterému věří. Nejen to uvádí na webových stránkách www.azprijdecas.cz, kde si můžete CD objednat.

Tentokrát se Vám musím přiznat, že CD jsem ještě neslyšela. A mám k tomu pádný důvod. Jak se říká, „ještě na něm nezaschla barva“. Je to teprve novorozenec. Ale můžete si být jistí, že už se na jeho koupi chystám a na poslech se moc těším. Břeclavský sbor je svým sborovým zpěvem proslulý a téměř vždy, když jsem jej navštívila, tak opravdu krásně se tam zpívalo. Ať už to byly děti, bratr Vladár st., nebo pěvecký sbor.

Proto Vás chci upozornit na toto nové CD (vlastně dvojCD), které si můžete na výše zmíněných stránkách objednat. Najdete zde také ukázky písní. Repertoár se skládá ze sborových, „akapelových“, ale třeba i vánočních písní. Pokud přemýšlíte, jak v blížícím se vánočním čase přiblížit zvěst o Pánu Ježíši, možná právě tato forma bude pro vaše blízké ta pravá.

Katka Justrová

V tomto domě se střílet nebude! Aneb němečtí a američtí vojáci u jednoho stolu na Vánoce 1944

Byl Štědrý večer roku 1944. Měl jsem tehdy dvanáct let. Bydleli jsme spolu s matkou v (německých) Ardenách, blízko belgických hranic. Před válkou náš malý ošumělý domek sloužil otci při rolnických pracích. Když nás sem otec posílal, říkal mně: "V lese najdete bezpečí. Svěřuji ti matku, Fritzi. Nyní jsi pánem domu ty!"

Otec byl zmobilizován do takzvané civilní obrany a nemohl přijít za námi.

Ten večer zuřil okolo nás urputný boj o Ardeny. Maršál von Rundschtedt vrhl do zoufalé ofenzívy všechny své síly. Neustále duněla děla, štěkaly kulomety, letadla ustavičně přeletovala

nad lesy a světlomety přesekávaly noční tmu jako ohnivé meče. Nedaleko nás umíraly stovky spojeneckých a německých vojáků.

Najednou někdo začal silně klepat na dveře. Matka rychle zhasla svíci. Šel jsem se podívat, kdo to je. Ona mne však předešla a sama otevřela dveře.

Venku stáli dva muži s ocelovými helmami na hlavách. V první moment vypadali jako nějací duchové. Jeden z nich oslovil matku neznámou řečí opětovně ukazujíc na třetího vojáka, který ležel před námi na zemi. Maminka pochopila dříve než já, že jsou to američtí vojáci - naši nepřátelé.

Chvíli zůstala úplně potichu. Opřela se o mne, jako by u mne hledala pomoc. Vojáci byli po zuby ozbrojeni a mohli vejít do místnosti i násilně. Stáli však venku a prosili očima, abychom je pustili do domu. Raněný vypadal více mrtvý než živý.

"Kommt herein! Pojďte dovnitř!" řekla konečně matka. Vojáci vzali raněného a nesli ho dovnitř. Zde ho položili na moji postel. Ani jeden z vojáků nerozuměl německy. Když se maminka pokusila prohodit několik slov francouzsky, jeden z vojáků cosi odpovídal lámanou francouzštinou. A pak se matka začala starat o raněného. Mezitím se obrátila na mne:

"Fritzi, tito dva mají ztuhlé prsty, pomoz jim sundat kabáty a boty a dones kbelík sněhu."

Za chvíli jsem již drhnul vojákům nohy sněhem. Dozvěděli jsme se, že voják hnědé pleti se jmenuje Jim. Jeho přítel Robin měl vysokou atletickou postavu. Raněný Harry ležel na posteli a byl bledý jako sníh. Vojáci ztratili spojení se svým oddílem a už třetí den bloudili po lesích.

Matka mi přikázala: "Fritzi, jdi chytit Hermanna, dones i trochu brambor z komory" Hermann byl náš velký kohout, kterého se maminka chystala zabít na Nový rok, kdy měl přijít domů i tatínek. Zatímco matka čistila spolu s Jimem zařezaného kohouta, Robin seděl u Harryho a dlouhými pásy z matčiny postelové plachty mu obvazoval postřelenou nohu. Brzy se začala šířit v celé místnosti příjemná vůně pečeného kohouta.

Právě jsem připravoval stůl, když jsem najednou uslyšel nové bouchání na dveře. Myslel jsem si, že to budou další Američané, kteří zabloudili. Šel jsem do předsíně a zavřel za sebou dveře z kuchyně. Matka vyšla hned za mnou. Otevřeli jsme dveře a zůstali stát naproti čtyřem vojákům v uniformách, které jsme moc dobře znali. Byli to naši němečtí vojáci, Naši.

Strach nás jakoby přikoval k zemi. Znali jsme tvrdý vojenský zákon.Věděli jsme, že dát přístřeší nepřátelským vojáků je zrada, za kterou se platí životem. Maminka se brzy ovládla a zcela pokojně řekla: "Frohe Weihnachten! Veselé Vánoce!"

"Fröhlihe Weihnachten!" - odpověděl kaprál a začal matce vysvětlovat: "Ztratil se nám náš oddíl a chtěli bychom u vás pobýt do zítřka. Můžeme si zde odpočinout?"

"Samozřejmě," odpověděla matka, "a můžete i něco teplého sníst."

Vojáci se radostně usmáli, když ucítili přes přivřené dveře vůni jídla.

"Ale," dodala pevně matka, "máme jiné tři hosty, které jistě nebudete pokládat za své přátele."

A tu najednou její hlas nezvykle zpřísněl: "Dnes je Svatý večer a v tomto domě se nebude střílet!"

"Kdo je tam?... Američané?"

Matka se pevně podívala každému do očí, pak znovu pevně jednomu po druhém hleděla do zimou ztvrdnutých tváří.

"Poslyšte," říkala úplně pomalu, "mohli byste být mými syny, stejně jako ti uvnitř. Mládenec, raněný do nohy, je na tom velmi zle. Jeho dva přátelé se ztratili v lesích. Stejně jako vy. Aspoň přes tuto noc," obrátila se ke kaprálovi, "aspoň přes tuto noc, přes tuto svatou vánoční noc se přestaňte zabíjet!"

Kaprál se na ni dlouze zadíval. Uběhly dvě, tři minuty úplného hrobového ticha, které se zdály nekonečné. Pak matka přerušila jakékoliv váhání: "Pojďme!"

Znělo to jako vojenský rozkaz. A potom silně zatleskala rukama.

"Prosím položte zbraně sem do kouta a pospěšte si, aby vám ti tři uvnitř všechno nesnědli."

Ohromení němečtí vojáci odložili své zbraně na hromadu vedle dveří. Čtyři pistole, tři automatické pušky, jeden kulomet a dvě pancéřové pěsti.

Mezitím maminka spěšně vešla do kuchyně a Jimovi všechno vysvětlila francouzsky. Jim řekl něco anglicky a já jsem s údivem pozoroval, jak i dva Američané odevzdávají mamince své zbraně.

Když potom Němci i Američané nervózně stáli jeden vedle druhého v naší malé světnici, matka přímo mistrovsky zvládla celou situaci. Stále se usmívala a snažila se všechny obsluhovat stou největší láskou. Měli jsme v domě jenom tři židle, ale postel matky byla velká a na ni si sedli vedle Jima a Robina němečtí vojáci.

Dříve, než jsme se dali do jídla, maminka se pomalu pomodlila modlitbu Otče náš. Upečený kohout zmizel, jakoby někdo plesknul dlaní. Potom máma přinesla trochu ovoce a koláče, ba nalila každému do pohárků i trochu vína. Všichni jsme si ťukali a navzájem si přáli: "Veselé Vánoce!"

Před svítáním kaprál poradil Američanům, jakou nejkratší cestou se mohou dostat zpátky ke svým oddílům. Bylo zcela zvláštní, že Němci měli mimořádně přesné informace, i když sami zabloudili.

"Jděte vedle této říčky," říkal kaprál a přitom ukazoval na mapě Jimovi, kudy mají jít, "a o něco výše najdete oddíly vaší první armády."

Matka přeložila všechno Jimovi do francouzštiny. Jim se jen usmál a podal kaprálovi ruku. Pak máma vrátila všem jejich zbraně.

“Chlapci, buďte opatrní! Chci, abyste se vrátili do svých domovů, až k tomu přijde doba. Bůh vás všechny opatruj!"

Vojáci si navzájem stiskli ruce a my jsme se za nimi ještě dlouhých pár minut dívali, jak se vzdalovali opačnými směry.

Když jsme potom vešli dovnitř, maminka vzala do rukou starou rodinnou Bibli. Díval jsem se do matčina obličeje. Kniha byla otevřena právě na místě události prvních Vánoc.

Božské dítě se narodilo Marii v městě Davidově. Pastýřům se zjevili andělé a zpívali: Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle!

Neubránil jsem se dojetí a maminku jsem políbil: "Maminko, ty jsi byla dnes tím andělem! Ty jsi zvěstovala lidem pokoj Boží, pokoj lidem dobré vůle." *zdroj: BTM*

---

14. unijní setkání ASI-CS v Olomouci

6. až 8. prosince 2018 v hotelu Clarion v Olomouci

Hlavním řečníkem bude pastor Shawn Boonstra pocházející z Britské Kolumbie v Kanadě a mezi lety 2004 a 2010 pracující jako ředitel kalifornské evangelizační satelitní stanice It Is Written. Je absolventem politických věd na University of Victoria, následně navštěvoval i Andrewsovu univerzitu, kde se vzdělával v teologii. Od roku 2012 je ředitelem a evangelistou Voice Of Prophecy sídlící ve státě Colorado. Je ženatý a s manželkou Jean mají dvě dcery.

Příští čtvrtletí bude v sobotní škole zaměřeno na knihu Zjevení

Tématem pro veřejné debaty v první části bohoslužeb (tzv. „sobotní škola“) ve sborech církve adventistů v 1. čtvrtletí v roce 2019 bude kniha Zjevení. Autorem materiálů „Průvodce studiem Bible“ je Ranko Stefanovic, profesor Nového zákona na Teologické fakultě na Andrewsově univerzitě. Od tohoto autora také vyšla v nakladatelství Advent-Orion kniha s názvem „Zjevení Janovo: Průvodce knihou Zjevení“. Hostem pořadu „Bible pro dnešek“, který vysílá křesťanská internetová televize HopeTV, bude redaktor této knihy, kazatel a učitel na Adventistickém teologickém institutu Vítězslav Chán.

PF 2019 – Volání po naději

Oddělení evangelizace Českého sdružení společně s Českou biblickou společností nabízí již tradičně biblické PF, které má dvojí užitek – jednak vyjádří přání do nového roku, ale zároveň je hodnotným biblickým textem, jenž je vybrán tak, aby oslovil i člověka, který není seznámen s Biblí.

Přání má moderní design a je zdobeno kultivovanými perokresbami. Letošní téma je „Volání po naději“ – jedná se o modlitby, které jsou zaznamenáné v Bibli. Je možné zde najít modlitbu Chany, Jonáše, Davida, Azafa nebo Ježíše.

Cena: 6 Kč (objednat je možné na Českém sdružení)

Bible pro dnešek - 1. čtvrtletí roku 2019

Další díly pořadu Bible pro dnešek bodu na téma knihy Zjevení. Moderátor Jindřich Černohorský si pozval teologa Vítězslava Chána.

http://www.hopetv.cz/porady/vsechny-kategorie/28-bible-pro-dnesek

---

Sbor Církve adventistů sedmého dne Brno-Lesná
Společenské centrum Brno-sever (velký sál v 1. poschodí)
Okružní 823/21, 638 00 Brno-Lesná
http://brnolesna.casd.cz, brnolesna@casd.cz,
https://www.facebook.com/sbor.CASD.Brno.Lesna/
https://plus.google.com/u/0/117575262909727977460
Sobotní bohoslužby: 9:00 – Studium Bible, 10:30 – Kázání
Redakce: Tomáš Knobloch, 777645066
Zpravodaj vychází v 1. týdnu každého měsíce, kromě měsíce srpna.